

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
פשיטא, אמר יהלוק פלוני בנכסי - פלגא, תנו חלק לפלוני בנכסי, מאי?												⊠	⊠	30		
האומר תנו חלק לפלוני בבור - סומכוס אומר: אין פחות מרביעי, לחבית - אין פחות משמינית, לקדרה - אין פחות מ"ב, לטפיה - אין פחות משישה עשר.	רבינא בר קיסי: תא שמע, דתניא: [סומכוס]											!	⊠	30		
בן לוי שמכר שדה לישראל, ואמר לו על מנת שמעשר ראשון שלי - מעשר ראשון שלו ואם אמר לי ולבניי, מת - יתן לבניו ואם אמר לו כל זמן שהשדה זו בידך, מכרה וחזר ולקחה - אין לו עליו כלום.	תנו רבנן:												■	⊠	30	
אמאי? אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם													⚡	⊠	30	
כיון דאמר ליה על מנת שמעשר ראשון שלי, שירי שיריה למקום מעשר.													!	⊠	30	
זאת אומרת: המוכר בית לחבירו, ואמר לו על מנת שדיוטא העליונה שלי - דיוטא העליונה שלו.	ריש לקיש:												■	⊠	30	
למאי הלכתא?													^		30	
שאם רצה להוציא בה זיוין - מוציא	רב זביד:												◆	!	⊠	30
שאם רצה לבנות עלייה על גבה - בונה.	רב פפא:												◆	!	⊠	30
בשלמא לרב זביד, היינו דקתני זאת אומרת, אלא לרב פפא מאי זאת אומרת?													⚡		30	
קשיא.													!		30	
האי מאן דמזבין ליה ביתא לחבריה, אף על גב דכתב ליה עומקא ורומא, צריך למכתב ליה: קני לך מתהום ארעא ועד רום רקיעא	רב דימי מנהרדעא:												■	⊠	30	
מאי טעמא?													^		30	
דעומקא ורומא בסתמא לא קני, אהני עומקא ורומא למיקנא עומקא ורומא, ואהני מתהום ארעא ועד רום רקיעא למיקנא בור ודות ומחילות.													!	⊠	30	
לימא מסייע ליה:													⚡	⊠	30	
ולא את הבור ולא את הדות אף על פי שכתב לו עומקא ורומא	[תנן]												■	⚡	30	
ואי סלקא דעתך בסתמא קני עומקא ורומא, ליהני עומקא ורומא למיקנא בור ודות ומחילות													⚡		30	
דלא כתב ליה.													!	⊠	30	
והא אע"פ שכתב לו קתנ?													⚡		30	
ה"ק: אע"פ שלא כתב לו כמי שכתב דמי - למיקנא עומקא ורומא למיקנא בור ודות ומחילות, אי כתב ליה עומקא ורומא - קני, ואי לא כתב - לא קני.													!	⊠	30	
ולא את הגג בזמן שיש לו מעקה גבוה עשרה טפחים	תא שמע:												■	⚡	⊠	30
ואי סלקא דעתך בסתמא קני עומקא ורומא, כי גבוה עשרה טפחים מאי הוי?													⚡		30	
כיון דגבוה עשרה טפחים - חשיב.													!	⊠	30	
זאת אומרת: המוכר בית לחבירו, ואמר לו על מנת שדיוטא העליונה שלי - דיוטא העליונה שלו	רבינא לרב אשי, תא שמע: דאמר ריש לקיש:												■	⚡	⊠	30
ואמרינן, למאי הלכתא?													^	⚡	30	
שאם רצה להוציא בה זיוין - מוציא	רב זביד:												!	⚡	30	
שאם רצה לבנות עלייה על גבה - בונה	רב פפא:												!	⚡	30	
ואי ס"ד בסתמא לא קני, למה לי על מנת?													⚡	⊠	30	
אהני ליה על מנת, דאי נפיל הדר בני לה.													!	⊠	30	

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ; קשיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ	ז	סד
לא את הבור ולא את הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא.													■	סד
וצריך ליקח לו דרך, דברי ר' עקיבא:	[ר' עקיבא]												■	סד
אינו צריך ליקח לו דרך.	הכ"א:												■	סד
בזמן שאמר לו חוץ מאלו - שאין צריך ליקח דרך.	ומודה ר"ע:												◇	סד
מכרן לאחר - ר' עקיבא אומר: אינו צריך ליקח לו דרך	[ר' עקיבא]												■	סד
צריך ליקח לו דרך.	הכ"א:												■	סד
יתיב רבינא וקא קשיא ליה: היינו בור היינו דות	[רבינא]												;	סד
אחד הבור ואחד הדות בקרקע, אלא שהבור בחפירה והדות בבנין.	רבא תוספאה לרבינא: ת"ש, דתניא:												!	סד
יתיב רב אשי וקא קשיא ליה: היינו בור היינו דות	[רב אשי]												;	סד
אחד הבור ואחד הדות בקרקע, אלא שהבור בחפירה והדות בבנין.	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי: ת"ש, דתניא:												!	סד
וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע וחכ"א: אינו צריך וכו'.													■	סד
מאי לאו בהא קא מפלגי													■	סד
מוכר בעין יפה מוכר	דברי עקיבא סבר:												■	סד
מוכר בעין רעה מוכר	ורבנן סברי:												■	סד
ודקאמר נמי בעלמא: ר' עקיבא לטעמיה, דאמר מוכר בעין יפה מוכר, מהכא.													■	סד
ממאי? דלמא:													;	סד
אין אדם רוצה שיתן מעותיו וידרסוהו אחרים	רבי עקיבא סבר:												;	סד
אין אדם רוצה שיטול מעות ויפרח באויר	ורבנן סברי:												;	סד
מכרן לאחר - ר' עקיבא אומר: אינו צריך ליקח לו דרך	ואלא מסיפא: [ר' עקיבא]												■	סד
צריך.	חכמים:												■	סד
דלמא בהאי פליגי													;	סד
בתר דעתא דלוקח אזלינן	דברי עקיבא סבר:												;	סד
בתר דעתא דמוכר אזלינן	ורבנן סברי:												;	סד
אלא מהא:													■	סד
לא את הבור ולא את הגת ולא את השוכך, בין חרבין בין ישובין וצריך ליקח לו דרך, דברי ר' עקיבא	[רבי עקיבא]												■	סד
אינו צריך	חכמים:												■	סד
הא תו למה ליה? אלא לאו הא קמ"ל, דרבי עקיבא סבר: מוכר בעין יפה מוכר, ורבנן סברי: מוכר בעין רעה מוכר.													■	סד
ודלמא אשמועינן בית, וקא משמע לן שדה													;	סד

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וצריכא, דאי אשמועינן בית, משום דבעי צניעותא, אבל שדה - אימא לא ואי אשמועינן שדה, משום דקשי ליה דוושא, אבל בית - אימא לא												סד:
מכרן לאחר - רבי עקיבא אומר: אינו צריך ליקח לו דרך	אלא מסיפא: [רבי עקיבא]											סד:
צריך	הכמים:											סד:
הא תו למה לי? היינו הך אלא לאו הא קמ"ל, דרבי עקיבא סבר: מוכר בעין יפה מוכר, ורבנן סברי: מוכר בעין רעה מוכר, שמע מינה.												סד:
הלכה כדברי חכמים	איתמר, רב הונא אמר רב:											סה:
הלכה כרבי עקיבא.	רב ירמיה בר אבא- שמואל:											סה:
והא זמנין סגיאין אמריה קמיה דרב הלכתא כרבי עקיבא, ולא אמר לי ולא מידי?	רב ירמיה בר אבא לרב הונא:											סה:
היכי תנייה?	א"ל: [רב הונא]											סה:
א"ל: איפכא תנינא												סה:
משום הכי לא אמר לך ולא מידי.												סה:
לימא אודו לטעמייהו	רבינא לרב אשי:											סה:
האחיך שחלקו - אין להן לא דרך זה על זה, ולא סולמות זה על זה, ולא חלונות זה על זה, ולא אמת המים זה על זה, והזהרו בהן שהלכות קבועות הן	דאמר רב נחמן אמר שמואל:											סה:
יש להן	רב:											סה:
צריכא, דאי אשמועינן בהיא, בההיא קאמר רב, משום דא"ל: בעינא למידר ביה כי היכי דדרו ביה אבהתי, תדע, דכתיב: (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בניך, אבל בהא - אימא מודי ליה לשמואל ואי איתמר בהא, בהך קאמר שמואל, אבל בהא - אימא מודי ליה לרב, צריכא.												סה:
הלכתא כוותין או הלכתא כוותיכו?	רב נחמן לרב הונא:											סה:
הלכתא כוותיכו, דמקרביתו לבבא דריש גלותא דשכיחי דייני.	אמר ליה:											סה:
שני בתים זה לפנים מזה, שניהם במכר, שניהם במתנה - אין להן דרך זה על זה, כל שכן חיצון במתנה ופנימי במכר.	איתמר:											סה:
חיצון במכר ופנימי במתנה - סבור מינה: אין להן דרך זה על זה												סה:
ולא היא												סה:
במה דברים אמורים - במוכר, אבל בנותן מתנה נותן את כולן?	מי לא תנן:											סה:
אלמא, מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב, הכא נמי מאן דיהיב מתנה - בעין יפה יהיב.												סה:
המוכר את הבית - מכר את הדלת אבל לא את המפתח, מכר את המכתשת קבועה אבל לא את המיטלטלת, מכר את האיצטרוביל אבל לא את הקלת ולא את התנור ולא את הכירים.												סה:
בזמן שאמר לו: הוא וכל מה שבתוכו - הרי כולן מכורין.												סה:
לימא, מתניתין דלא כר' מאיר, דאי ר"מ												סה:
מכר את - הכרם - מכר תשמישי כרם	הא אמר: [ר"מ]											סה:
אפי' תימא ר"מ, התם קביע, הכא לא קביע.												סה:
והא מפתח דומיא דדלת קתני, מה דלת דקביעא, אף מפתח דקביע												סה:
אלא מחוורתא, מתני' דלא כר"מ.												סה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
המוכר את הבית - מכר את הדלת ואת הנגר ואת המנעול אבל לא את המפתח, מכר את המכתשת החקוקה אבל לא את הקבועה, מכר האיצטרוביל אבל לא את הקלת, לא את התנור ולא את הכירים ולא את הריחים	ת"ר: [ת"ק]									◆	■	◇
כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע	ר' אליעזר:									◆	■	◇
בזמן שאמר לו: הוא וכל מה שבתוכו - הרי כולן מכורין בין כך ובין כך, לא מכר לא את הבור ולא את הדות ולא את היציע.											■	◇
צינור שחקקו ולבסוף קבעו - פוסל את המקוה, קבעו ולבסוף חקקו - אינו פוסל את המקוה.	ת"ר:										■	◇
מני? לא ר' אליעזר ולא רבנן										⚡		◇
הי ר' אליעזר?											^	
אילימא ר"א דבית											!	◇
דלמא היינו טעמא											⚡	◇
מוכר בעין יפה מוכר	דר"א סבר:										■	⚡
מוכר בעין רעה מוכר	ורבנן סברי:										■	⚡
ואלא ר"א דכוורת דבורים											!	◇
כוורת דבורים - רבי אליעזר אומר: הרי היא כקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טומאה במקומה, והרודה ממנה בשבת - חייב חטאת	דתנן: [רבי אליעזר]									◆	■	!
אינה כקרקע, ואין כותבין עליה פרוזבול, ומקבלת טומאה במקומה, והרודה ממנה בשבת - פטור	הכמים:									◆	■	!
התם כדאמר ר' אלעזר טעמא											⚡	
מ"ט דר' אליעזר? דכתיב: (שמואל א' י"ד) ויטבול אותה ביערת הדבש, מה יער - התולש ממנו בשבת חייב חטאת, אף דבש - הרודה ממנו בשבת חייב חטאת	דאמר ר' אלעזר:										■	⚡
אלא ר"א דדף											!	◇
דף של נחתומין שקבעו בכותל - ר"א מטהר	דתנן: [ר"א]									◆	■	!
מטמאין	הכמים:									◆	■	!
מני? אי רבי אליעזר אפי' חקקו ולבסוף קבעו אי רבנן, אפילו קבעו ולבסוף חקקו נמי											⚡	
לעולם רבי אליעזר היא, ושאני פשוטי כלי עץ, דטומאה דרבנן.											!	◇
מכלל דשאיבה דאורייתא והא קיימא לן: דרבנן											⚡	◇
ועוד, האמר ר' יוסי בן ר' חנינא: בדף של מתכת מחלוקת	[ר' יוסי בן ר' חנינא]										■	⚡
לעולם רבנן היא, ושאני שאיבה דרבנן.											!	◇
אי הכי, אפי' חקקו ולבסוף קבעו נמי											⚡	
שאני התם, דאיכא תורת כלי עליו בתלוש.											!	◇
מי גשמים שחשב עליהם להדיח את האיצטרובלין, מהו לזרעים?	בעי רב יוסף:										^	◇
אליבא דרבי אליעזר דאמר: כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע - לא תיבעי לך											!	
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן דאמרי: אינו כקרקע, מאי?											^	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
תיקו.											!	◇	סו.	
כי אתיא הך איתתא לקמך, אגבה עישור נכסי אפיל מאצטובלי דריחיים.	שלה ליה רב נחמיה בריה דרב יוסף לרבה בריה											■	◇	סו.
כי הוינן בי רב כהנא, מגבינן אפיל מעמלא דבתי.	רב אשי: [רב כהנא											■	◇	סו.
המוכר את החצר - מכר בתים, בורות שיחין ומערות, אבל לא את המטלטלין	[ת"ק]											◇	■	מ
בזמן שאמר לו: הוא וכל מה שבתוכו - הרי כולן מכורין													■	◇
בין כך ובין כך, לא מכר לא את המרחץ ולא את בית הבד שבתוכה													■	◇
המוכר את החצר - לא מכר אלא אוירה של חצר.	ר"א:											◇	◇	סו.
המוכר את החצר - מכר בתים החיצונים ובתים הפנימיים ובית החולסאות הנויות פתוחות לתוכה - נמכרות עמה, ושאינן פתוחות לתוכה - אין נמכרות עמה פתוחות לכאן ולכאן - [אלו] ואלו נמכרות עמה	ת"ר: [ת"ק]											◇	◇	סו.
המוכר את החצר - לא מכר אלא מילוסא של חצר.	ר"א:											◇	■	סו.
פתוחות לכאן ולכאן - נמכרות עמה.	אמר מר:												■	◇
אין נמכרות עמה	והא תני ר' חייא:											■	⚡	סו.
לא קשיא: הא דרוב תשמישייהו לגו, הא דרוב תשמישייהו לבר.													!	◇
המוכר את החצר - לא מכר אלא אוירה של חצר.	ר"א:												■	◇
אי דאמר ליה דירתא - דכולי עלמא לא פליגי דבתי משמע, כי פליגי - דא"ל דרתא	רבא:												■	◇
תרביצא משמע	מר סבר:											◇	■	◇
בתי משמע.	ומר סבר:											◇	■	◇
אי דאמר ליה דרתא - דכולי עלמא לא פליגי דבתי משמע, כי פליגי - דא"ל חצר	איכא דאמרי-רבא:												■	◇
חצר - אוירא משמע	מר סבר:											◇	■	◇
כחצר המשכן.	ומר סבר:											◇	■	◇
מכר לו חולסית ומצולה, החזיק בחולסית - לא קנה מצולה, החזיק במצולה - לא קנה חולסית.	רבא אמר רב נחמן:												■	◇
איני?													⚡	◇
מכר לו עשר שדות בעשר מדינות, כיון שהחזיק באחת מהן - קנה כולן	והא אמר שמואל:												■	⚡
התם הוא דסדנא דארעא חד הוא, וכולה חדא תשמישתא הוא, אבל הכא - הא תשמישתא לחוד, והא תשמישתא לחוד.													!	◇
החזיק בחולסית: קנה מצולה.	איכא דאמרי-רבא אמר רב נחמן:												■	◇
פשיטא													⚡	◇
מכר לו עשר שדות וכו'.	דהא אמר שמואל:												■	⚡
מהו דתימא: התם הוא דסדנא דארעא חד הוא, אבל הכא הא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד, קא משמע לן.													!	◇
המוכר בית הבד - מכר את הים ואת הממל ואת הבתולות, אבל לא מכר את העבירים ואת הגלגל ואת הקורה	[ת"ק]												◇	■
ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שבתוכו - הרי כולן מכורין													■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
המוכר בית הבד - מכר את הקורה.	ר"א:													♦
ים - טלפחא.														♦
ממל - א"ר אבא בר ממל: מפרכתא.	[ר אבא בר ממל:]													♦
בתולות - א"ר יוחנן: כלונסות של ארז שמעמידן בהן את הקורה.	[ר' יוחנן]													♦
עבירים - כבשי.														♦
גלגל - חומרתא.														♦
קורה - קורה.														♦
המוכר בית הבד - מכר את נסרים ואת היקבים ואת המפרכות, ואת הריחים התחתונות אבל לא העליונה	ת"ר: [ת"ק]													♦
ובזמן שאמר לו: הוא וכל מה שבתוכו - הרי כולן מכורין														♦
בין כך ובין כך, לא מכר לא את העבירים ולא את השקין ולא את המרצופין														♦
המוכר בית הבד - מכר את הקורה, שלא נקרא בית הבד אלא על שום קורה.	רבי אליעזר:													♦
המוכר את המרחץ - לא מכר את הנסרין ואת הספלין ואת הבלניות														♦
בזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה - הרי כולן מכורין														♦
בין כך ובין כך, לא מכר לא את המגורות של מים ולא את אוצרות של עצים.														♦
המוכר את המרחץ - מכר את בית הנסרין ואת בית היקמין, ואת בית הספלים ואת בית הוילאות, אבל לא את נסרין עצמן ולא יקמין עצמן, ולא ספלים עצמן ולא וילאות עצמן	ת"ר:													♦
ובזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה - הרי כולן מכורין														♦
בין כך ובין כך, לא מכר לו את הבריכות המספקות לו מים, בין בימות החמה ובימות הגשמים, ולא בית כינוס העצים														♦
ואם אמר לו: בית המרחץ וכל תשמישיו אני מוכר לך - כולן מכורין.														♦
ההוא דאמר ליה לחבריה: בית הבד וכל תשמישיו אני מוכר לך, והוא הנהו הנאותא אבראי דהו שטחו בהו שומשמי, אתא לקמיה דרב יוסף														o
אם אמר: בית המרחץ וכל תשמישיו אני מוכר לך - הרי כולן מכורין.	א"ל: [רב יוסף] תנינא:													♦
אין כולן מכורין	אמר ליה אב"י, והא תני רבי חייא:													z
חזינן, אי א"ל: בית הבד וכל תשמישיו ואלין מצרנהא - קני, ואי לא - לא קני.	אלא אמר רב אשי:													♦
המוכר את העיר - מכר בתים, בורות שיחין ומערות, מרחצאות ושובכות, בית הבדין ובית השלחין, אבל לא את המטלטלין														♦
ובזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה, אפילו היו בה בהמה ועבדים - הרי כולן מכורין.														♦
המוכר את העיר - מכר את הסנטר.	רשב"ג:													♦
שמעת מינה: עבדא כמטלטלא דמי, דאי כמקרקע דמי, ניזדבן אגב מתא.	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:													♦
ואלא מאי? עבדא כמטלטלא דמי, מאי אפי"? אלא מאי אית לך למימר? שאני בין מטלטלא דנייד ממטלטלא דלא נייד, אפילו תימא: עבדא כמקרקע דמי, שאני בין מקרקע דנייד למקרקע דלא נייד.														z
המוכר את העיר - מכר את הסנטר.	רבן שמעון בן גמליאל:													♦
מאי סנטר?														^

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בר מחווינתא	הכא תרגימו:									◆	!	◇	סה.
באגי.	שמעון בן אבטולמוס:									◆	!	◇	סה.
מאן דאמר בר מחווינתא, כל שכן באגי										■			סה.
מ"ד באגי, אבל בר מחווינתא לא מידבן.										■			סה.
בית הבדים ובית השלחין	תנן:									■			סה.
סברוה מאי שלחין? באגי, דכתיב: (איוב ה') ושולח מים על פני חוצות										■		◇	סה.
בשלמא למאן דאמר בר מחווינתא, אמר תנא קמא: באגי מידבני, בר מחווינתא לא מידבן, ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר: אפי' בר מחווינתא נמי מידבן אלא למ"ד, באגי, ת"ק נמי הכי קאמר מי סברת מאי שלחין - באגי? לא, מאי שלחין? גינוניתא, שנאמר: (שיר השירים ד') שלחין פרדס רמונים, אבל באגי לא מידבני, ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר: אפי' באגי נמי מזדבני.										!		◇	סה.
סברוה מאי שלחין? גינוניתא	איכא דאמרי:									■		◇	סה.
בשלמא למאן דאמר באגי, אמר תנא קמא: גינוניתא מידבן, באגי לא מידבני, ואתא רשב"ג למימר: אפילו באגי מידבני אלא למאן דאמר בר מחווינתא, אמר תנא קמא: גינוניתא, ומהדר ליה רבן שמעון בן גמליאל: בר מחווינתא?										!		◇	סה.
מי סברת מאי שלחין - גינוניתא? לא, מאי שלחין? בגי, דכתיב: (איוב ה') ושולח מים על פני חוצות, אבל בר מחווינתא לא מזדבן, ואתא רבן שמעון בן גמליאל למימר: דאפי' בר מחווינתא נמי מזדבן.										!		◇	סה:
סנטר אינו מכור, אנקולמוס מכור	תא שמע, ר' יהודה:									■	!	◇	סה:
מאי לאו מדאנקולמוס גברא, סנטר נמי גברא										!		◇	סה:
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.										!		◇	סה:
ומי מצית אמרת הכי?										!		◇	סה:
אבל לא שיריה ולא בנותיה, ולא חורשין המוקצין לה, ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים	והא קתני סיפא:									■	!	◇	סה:
ואמרינן, מאי שיריה? ביזלי										■	!	◇	סה:
מאי ביזלי?										^	!	◇	סה:
פיסקי בגי	ר' אבא:									!	!	◇	סה:
פיסקי בגי הוא דלא מזדבני, הא בגי עצמן מזדבני										■	!	◇	סה:
איפוך										!	!	◇	סה:
סנטר מכור, אנקולמוס אינו מכור.	ר' יהודה:									■	!	◇	סה:
ומי מצית אמרת: רבי יהודה כרשב"ג סבירא ליה? והא רבי יהודה כרבנן סבירא ליה										!	!	◇	סה:
אבל לא שיריה ולא בנותיה	דקתני סיפא:									■	!	◇	סה:
ואילו רשב"ג האמר: מכר את העיר - מכר בנותיה	[רשב"ג]									■	!	◇	סה:
המוכר את העיר - לא מכר את בנותיה	דתניא: [ת"ק]									◆	!	◇	סה:
המוכר את העיר - מכר בנותיה	רשב"ג									◆	!	◇	סה:
רבי יהודה סבר ליה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.										!	!	◇	סה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולא ביברין של חיה ושל עופות ושל דגים.												◊	סח:
היו לה בנות - אין נמכרות עמה היה לה חלק אחד בים וחלק אחד ביבשה, ביברים של חיה ושל עופות ושל דגים - הרי אלו נמכרים עמה	ורמינה:											◊	סח:
לא קשיא: הא דנגיח קאיהי לגו, והא דנגיח קאיהי לבר.												!	סח:
ולא את חורשין המוקצין לה.	והא קא תני:											?	סח:
אימא: המוקצין הימנה.												!	סח:
המוכר את השדה - מכר את האבנים שהם לצרכה, ואת הקנים שבכרם שהם לצרכו, ואת התבואה שהיא מחוברת לקרקע, ואת חיצת הקנים שהיא פחותה מבית רובע, ואת השומירה שאינה עשויה בטיט, ואת בזמן שאמר לו: היא וכל מה שבתוכה - הרי כולן מכורין												■	סח:
בין כך ובין כך, לא מכר לא את חיצת הקנים שהיא בית רובע, ולא את השומירה שהיא עשויה בטיט, ולא את החרוב המורכב, ולא את סדן השקמה.												■	סח:
מאי אבנים שהן לצרכה?												^	ס.ט. ג
אבני דאכפא.	הכא תרגימו:											!	ס.ט.
אבנים הסדורות לגדר.	עולא:											!	ס.ט.
אבנים צבורות לגדר	והא תני ר' חייא:											?	ס.ט.
סדורות.	תני:											!	ס.ט.
אבני דאכפא	הכא תרגימו:											■	ס.ט.
דמתקנן אע"ג דלא מחתן	לר"מ:											■	ס.ט.
הוא דמחתן.	לרבנן:											■	ס.ט.
אבנים הסדורות לגדר	ולעולא דאמר:											■	ס.ט.
דמתקנן אע"ג דלא סדרן	לר"מ:											■	ס.ט.
הוא דסדרן.	לרבנן:											■	ס.ט.
ואת הקנים שבכרם שהן לצרכו.												■	ס.ט.
קנים מאי עבידתייהו?												?	ס.ט.
קנים המחולקין שמעמידים תחת הגפנים	דבי רבי ינאי:											!	ס.ט.
דמשפיינן אע"ג דלא מוקמן	לר"מ:											!	ס.ט.
הוא דמוקמן.	לרבנן:											!	ס.ט.
ואת התבואה המחוברת לקרקע וכו'.												■	ס.ט.
ואע"ג דמטאי למיחצד.												■	ס.ט.
ואת חיצת הקנים שפחותה מבית רובע.												■	ס.ט.
ואע"ג דאלימי.												■	ס.ט.
ואת השומירה שאינה עשויה בטיט.												■	ס.ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
אע"ג דלא קביעא בארעא.													◊	סט.
ואת החרוב שאינו מורכב, ואת בתולת השקמה.													<	סט.
אע"ג דאלימי.													◊	סט.
אבל לא מכר את האבנים שאינן לצרכה.													<	סט.
למ"ד אבני דאכפא [הגהות הב"ח]	[הכא תרגימו]												◊	סט.
דלא מתקנן	לר"מ:												◊	סט.
דלא מחתן.	לרבנן:												◊	סט.
אבנים הסדורות לגדר	ולעולא דאמר:												◊	סט.
דלא מתקנן	לר"מ:												◊	סט.
דלא סדרן.	לרבנן:												◊	סט.
ולא את הקנים שבכרם שאינן לצרכו.													<	סט.
דלא משפיין	לר"מ:												◊	סט.
דלא מוקמן.	לרבנן:												◊	סט.
ולא את התבואה התלושה מן הקרקע.													<	סט.
ואע"ג דצריכא לארעא.													◊	סט.
ולא את חיצת הקנים שהיא בית רובע.													<	סט.
ואע"ג דקטיני.													◊	סט.
לא חיצת הקנים בלבד, אלא אפילו ערוגה קטנה של בשמים ויש לה שם בפני עצמה - אינה נמכרת עמה.	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:												◊	סט.
והוא דקרו לה וורדא דפלניא.	רב פפא:													סט.
ולא השומירה העשויה בטיט.													<	סט.
ואע"ג דמחברא בארעא. (ולא את חרוב המורכב ולא סדן השקמה. ואע"ג דקטיני.)													◊	סט.
מלבנות של פתחים, מהו?	בעי רבי אלעזר:												◊	סט.
היכא דמחברי בטינא לא תיבעי לך - דהא מחבר, כי תיבעי לך - דנקיטי בסיכי, מאי?													◊	סט.
תיקו.													!	סט.
מלבנות של חלונות, מהו?	בעי רבי זירא:												◊	סט.
מי אמרינן: לנוי בעלמא הוא דעבידי, או דלמא כיון דמחברי - מחברי?													◊	סט.
תיקו.													!	סט.
מלבנות של כרעי המטה, מהו?	בעי רבי ירמיה:												◊	סט.
כל היכא דמיטלטלי בהדה לא תיבעי לך - דהא מיטלטלי, כי תיבעי לך - היכא דלא מיטלטלי, מאי?													◊	סט.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ;
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-המוכר את הבית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תיקו.											!	◇
ולא את חרוב המורכב ולא סדן השקמה וכו'.												■ <
מנא הני מילי?												^
דאמר קרא: (בראשית כ"ג) ויקם שדה עפרון אשר במכפלה וגו', מי שצריך לגבול סביב, יצאו אלו שאין צריכין לגבול סביב.	רב יהודה אמר רב:											! ◇
מכאן למצרים מן התורה.	רב מרשיא:											■ ◇
האי מאן דמזבן ארעא לחבריה, צריך למכתב ליה: קני לך דיקלין ותאלין והוצין וציצין, ואע"ג דכי לא כתב ליה הכי קני, אפ"ה שופרא דשטרא הוא.	רב יהודה:											■ ◇
אמר ליה: ארעא ודיקלי												^ ◇
חזינן, אי אית ליה דיקלי - יהיב ליה תרי דיקלי, ואי לית ליה - זבין ליה תרי דיקלי, ואי משעבדי - פריק ליה תרי דיקלי.												! ◇
ארעא בדיקלי												^ ◇
חזינן, אי אית בה דיקלי יהיב ליה, ואי לאו - מקח טעות הוא.												! ◇
ארעא בי דיקלי												^ ◇
לית ליה דיקלי, דחזיא לדיקלי קאמר ליה.												! ◇
אמר ליה: לבר מדיקלא פלניא												^ ◇
חזינן, אי דיקלא טבא הוא - שיורי שיריה, אי דיקלא בישא הוא - כל שכן הנך.												! ◇
אמר ליה: לבר מאילני												^ ◇
אי אית ליה אילני - לבר מאילני, אי אית ליה דיקלי - לבר מדיקלי, אי אית ליה גופני - לבר מגופני, אילני וגופני - לבר מאילני, אילני ודיקלי - לבר מאילני, גופני ודיקלי - לבר מגופני.												! ◇
כל שעולין לו בחבל - הוי שיור, כל שאין עולין לו בחבל - לא הוי שיור	רב:											■ ◇
כל שהעול כובשו - לא הוי שיור, כל שאין העול כובשו - הוי שיור	דייני גולה:											■ ◇
ולא פליגי: הא בדיקלי, הא באילני.												■ ◇